

Beskaffenhed, at større Straf anses forfyldt, henvises det til Behandling under en særegen Justits sag.
 § 29.

Dommen i offentlige Politisager bør affiges i samme Retssmøde, hvori Sagen er optagen til Dom, eller i alt Fald næste Retssdag, medmindre dens Behandling har været forsat gennem flere Retssmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 14 Dage til Dommens Afgivelse.

Er det ikke ved Sagens Optagelse blevet tilkjendegivet, paa hvilken Dag Dommen vil blive affagt, bliver Tiltalte herom at underrette. Naar Tiltalte er tilstede ved Dommens Afgivelse i Retten, behøves ingen yderligere Forkyndelse af Dommen; men Dommeren har, i Tilfælde af, at Sagen fra Tiltaltes Side kan fordres indanket for højere Ret, efter Domsaffigelsen at forelægge ham det Spørgsmaal, om han begjærer Appel, og til Protocollen modtage hans Erklæring i denne Henseende.

Hvor der ikke er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder af 10 Rd., kan Appel fra Politiretten ikke finde Sted, undtagen forsaavidt Justitsministeren under særegne Omstændigheder dertil maatte give Bevilling. Naar Politiretsdommen i en Sag, der uden foregaaende Begjæring af Amtmanden, vedkommende kommunale Myndighed eller en privat Klager er anlagt af Dommeren af egen Drift, ikke gaar ud paa højere Straf end en Bøde af 20 Rd., simpelt Fængsel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 30 Dage, Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller for Børn under 15 Aar Riis eller Fængsel i 8 Dage, kan den, hvis Tiltalte erklærer sig tilfreds med samme, strax fuldbyrdes ved Foranstaltning af Dommeren, som umiddelbart derefter har at gjøre Indberetning om det i Sagen Passerede til Amtmanden. Er derimod en højere Straf ifjendt, ligesom ogsaa i ethvert Tilfælde, hvor Sagen ikke er anlagt af Dommeren af egen Drift, bør Sagen, ogsaa naar Tiltalte erklærer sig tilfreds med Dommen, efter de hidtil gjældende Regler forelægges Amtmanden, for at denne kan tage Bestemmelse, om Dommen bør fuldbyrdes eller Appel iværksættes til Landsoverretten.

§ 30.

Bed Landsoverretten og Højesteret bliver Sagen at behandle og paa kjende efter Lovgivningens almindelige Regler, dog saaledes at disse Retter, naar de ikke i de ifølge § 24 gjorte Protocolltilførsler finde et tilstrækkeligt Grundlag til Sagens Paa kjendelse, saasom hvor der tvistes om Bevisets Tilstrækkelighed, kunne hjemvise Sagen til skriftlig Behandling paa den for offentlige Politisager hidtil gjældende Maade, eller anordne Tilveiebringelsen af enkelte manglende Oplysninger. Fra Landsoverretten til Højesteret finder i offentlige Politisager ingen Appel Sted efter offentlig Foranstaltning, medmindre dertil gives særlig Bevilling af Justitsministeren.

IV. Om Polititudgifter, Lovens Krafttræden m. m.

§ 31.

Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med den af Bestemmelsen i § 6 flydende Undtagelse, efter de samme Regler som hidtil.

Hvorvidt noget til Politivæsenets udgiftet Beløb bør afholdes af Communes Kasse, Politiklassen eller Amtsrepartitionsfonden, afgøres, i Tilfælde af Meningsulighed mellem de vedkommende Myndigheder, af Justitsministeren.

§ 32.

Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste April 1870.

C. E. b. e.

S. R. Jacobsen